

[Nielsen-Man.]

esse for Landbruget, medens en Række andre Afsnit i Lovforslaget samtidig berører andre Interesseomraader, f. Eks. Fiskeriet, visse Dele af Industrien og ikke mindst Kommunalraadene, som efter Lovforslaget i højere Grad drages ind som økonomisk interesserede end hidtil.

Lovforslaget gaar ogsaa ind paa Problemet Spildevandsanlæg. Der er utvivlsomt modsatte Interesser i dette som i andre Spørgsmaal Lovforslaget vedrørende. Visse af vore Industrier, særlig de mindre, vil utvivlsomt efter Lovforslaget blive pligtige at indrette Spildevandsanlæg, og det er ogsaa rimeligt, at der tages Hensyn til Fiskeriet og andre Interesser i denne Sag. Jeg vil dog henstille til den højtærede Landbrugsminister at være opmærksom paa, at de Omkostninger, der kan følge af Paalæg i saa Henseende, i mange Tilfælde maaske kan blive saa store, at de forhindrer en Udvikling, der ellers var ønskelig. Det gælder Mejerier, Slagterier, Kartoffelmelsfabrikker og en hel Række andre Virksomheder, som vel kan siges i nogen Grad at forurene Vandløbet med Spildevand. Hvis den økonomiske Skade, der forvoldes, ikke er af en saadan Karakter, at Omkostningerne ved Spildevandsanlægget i nogen Grad kan indvindes ved de Værdier, der ellers vilde gaa tabt, finder jeg, at Vandløbsretterne bør have Adgang til et vist Skøn ved Afgørelsen af, om der skal paabydes Spildevandsanlæg.

Ser man paa samtlige de Interesser, der er Tale om, kan man uden Forklejnelse af andre sige, at de landbrugsmæssige Interesser er de overvejende, og det er jo ikke saadan, at alle Interesser falder sammen. Om enhver Vandløbsregulering er der delte Meninger, baade om det formaalstjenlige ved Foranstaltningens Gennemførelse og Maaden, hvorpaa det skal ske, og ikke mindst om Udgifternes rigtige Fordeling, og desværre er det ved Udgiftsfordelingen mest almindeligt, at Fordelen for dem, som skal betale, synes mikroskopisk, medens Byrderne er formidable, saa det kan knibe for Vandløbsretterne at faa et Forlig i Stand. De gældende Vandløbslove giver et Fingerpeg og giver ogsaa den overordnede Ret, Landvæsenskommissionen, Ret til ved Kendelse at gennemføre Projektet, hvis der ikke kan opnaas Forlig, medens Underinstansen,

Vandsynsmændene, i mange Tilfælde maa stoppe op, naar der ikke kan opnaas Forlig, hvorved Sagerne i mange Tilfælde bliver unødvendigt bekostelige. Jeg mener, at en forligsmæssig Ordning er langt at foretrække, hvor den kan faas; men alt har sin Pris, ogsaa Forliget.

Af Urimelighederne i den gældende Lov falder det Forhold stærkt i Øjnene, at højtliggende Arealer kan aflede det skadelige Overfladevand til lavereliggende Arealer uden at være forpligtet til at føre det videre, og endvidere, at Ejendomme, der ligger ved større Vandløb, særlig kunstige Kanaler, som oftest Amtsvandløb, hidtil har været forpligtet til ikke alene aarlig Oprensning, men ogsaa i visse Tilfælde til Hoveddistanssættelse, naar de bagvedliggende Arealer, som intet skal betale hertil, forlanger en Hovedregulering, for at de kan faa deres Vand afledet. Det rammer de Lodsejere urimeligt haardt, der kommer til at betale, og yderligere sker det Gang paa Gang, naar Udgiften er betalt, at de bagvedliggende Arealer kommer og vil udnytte Vandløbet, hvilket man ikke kan forbyde, naar det er offentligt Vandløb. Man bør stræbe efter en bedre Fordeling af Udgifterne til ikke alene de aarlige Oprensninger, men ogsaa til de Reguleringer, der Tid efter anden bliver nødvendige ved bestaaende Vandløb. Det foreliggende Lovforslag nærmer sig ogsaa Problemet, men saa forsigtigt, at man ikke kan lade være med at tænke paa Katten og den varme Grød. Det er forstaaeligt nok, for alle Interesser skal her vejes mod hinanden, og det er givetvis mange forskellige Interesser, der skal tages Hensyn til, men den Bekostning og den Gene, Lodsejerne ved saadanne Vandløb har, er uforholdsmæssig stor i Forhold til, hvad andre har, der dog har tilnærmelsesvis samme Nytte af Vandløbet.

Jeg har været præsenteret for et Par Tilfælde, der var meget grelle. I det ene var der Tale om Hovedregulering af et Amtsvandløb, og de Lodsejere, der boede ved den øverste Ende af Amtsvandløbet, blev tilpligtet at betale meget store Beløb, medens de bagvedliggende Arealers Ejere slet intet skulde betale, men da saa de 10 Aar var gaaet og Reguleringen var betalt, kom de bagvedliggende Arealer og forlangte at faa deres Vand afledet til Amtsvandløbet,